

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL
DOBROGEAN"

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Румъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година ..300 леи
За 6 месеца . . 160 .

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Една сѣнка лази

Петнадесетъ години се
минаха отъ смъртта на
великия български поетъ
Иванъ Вазовъ.

Когато спомняме за на-
родния пѣвецъ, струва ни
се, че една исполнинска
сѣнка се надига и ни
хваща съ жестъ на у-
тръ и съжаление. Не е
покоенъ въ гроба си ги-
мата, който бръкна въ
обинитъ на народната
душа и извади най-гиз-
ванитъ ценности на бъл-
гарина, за да ги покаже
на свѣтъ; който въз-
буди благодарителитъ на о-
на, еднакво способенъ
за подвизи и въ мирно
време, и въ война; който
изроди гордостта въ
много изгертано племе и
въдъхновено му посочи
къмъ свѣтъ въз-
мъжност, непрекъснато оп-
ределяйки силитъ му съ
грозливия екъ на Балка-
нитъ и аромата на кра-
сивитъ долини и равни-
ни.

Минава тази сѣнка и

надъ нашата родина. Но
кой сѣца хлада ѝ? Не
тия, които сж забравили
народа, въ чийто име
бръщолевятъ, кога имъ
падне сгода за лично до-
могване; не тия, които
безсрамно го отминаватъ
съ презрението, което би
трѣбвало да разкъса соб-
ственитъ имъ мизерни
душици; не тѣзи, които
не сещатъ да ги чопли
чувството на отврата отъ
самаго себе си, затуй, че
сж тѣй чужди на всѣка
добра кауза, на всѣки
общополезенъ проявъкъ;
не и тия, които за мо-
ментъ не се зачервяватъ,
когато насърдчаватъ сра-
ма на безсрамницитъ!

Какъ лази сѣнката я
виждатъ нашитъ измъ-
чени братя, въздишатъ и
горчиви сълзи капятъ по
разбититъ имъ гърди.

Ние, младитъ, не ще
ли се вдъхновимъ отъ
идеала да спремъ тия
сълзи?..

Едно грозно убийство

Жители Халилъ Ибраимъ отъ
Фиджиклий е служувалъ отъ
много години при колониста отъ
Македония, Крецу, познатъ по
своитъ производни и золуми
въ селото. Напоследъкъ тур-
чина предупредилъ стопанина
на селото, че ще го напустне.

Она денъ Халилъ се връ-
щалъ отъ нивата. Встрѣлъ по-
сто го присреща Крецу, за-
що сж още единъ македо-
нецъ. Безъ да каже нищо сто-
панина се нахвърли съ една
малка върху своя слуга и за-
почналъ да го налага по гла-
вата. Облянъ отъ собст-
вената си кръвъ турчина
пада на земята. Тогава Кре-
цу сж небивала хищностъ за-
почва да забива зѣбитъ на
главата въ горещото се тя-
ло на нещастника. Жесто-
кия убиецъ не спрѣлъ,
докато жертвата не спрѣ-
ла да дава знакъ, че жи-
ве.

Тогава двамата македонци
отпавятъ въ село, където
похвалили, че „заплатили
турчина както трѣбва“.

надаватъ тревога и още отъ
първитъ разследвания бива
откритъ престѣпника. Шефа
на жандармерийския постъ а-
рестува убиеца и съ една ка-
руца го довежда въ града.

Прокурорския паркетъ за-
повѣдва произвеждането на
анкета и аутопсия, които по-
твърдяватъ горенъ описаното.

Това убийство направи не-
обикновено впечатление върѣдъ
турското население отъ Доб-
руджа, разтървайки изъ дълго
душитъ имъ. Само така наре-
ченитъ водачи на това насе-
ление не искатъ и да хаятъ.
Янгинъ вармышъ узакта...

Въ крайния истокъ, война

Споредъ една телеграма
отъ Нанкинъ, преговоритъ
между японци и китайци от-
носно потушаването на надиг-
налото се движение противъ
японцитъ, претърпѣли пълненъ
крахъ. Положението останало
неизмѣнно. Сѣмта се, че въ-
проситъ не ще се разреши безъ
военната намѣса на Япония, об-
стоятелство, което ще доведе
войната въ много близко време.

Кжде достигатъ ренегатитъ

На нѣколко пѣти съобщихме
въ вестника за произволитъ
надъ беззащитното мѣстно бъл-
гарско население на общинския
иметь Христо Гиневъ отъ село
Пъндаклий, Силистренски ок-
ръгъ.

Този блуденъ синъ бѣше за-
бравилъ своя народностенъ
произходъ и псуваше всичко
българско.

Но ренегата получи възна-
граждението за недостойното
си поведение: самитъ власти го
заловили въ вулгарна кражба
на общински пари и го аресту-
ваха. Следъ като полежа въ
затвора успѣ да се откопчи
напоследъкъ срещу гаранция.

Отъ презрението на съселя-
нитъ си, обаче, никога нѣма
да се откопчи!

Другъ мизерникъ терроризира
отъ години вече крайгранич-
нитъ села отъ Калиакренския ок-
ръгъ.

Името на този ренегатъ е
Катилъ Желѣзковъ отъ с. Се-
мизалж. Напоследъкъ този жа-
лъкъ индивидъ е нападналъ
заедно съ двама колонисти нѣ-
колко младежи отъ това село.
По случая е постѣвило въ про-
курорския паркетъ подробно
описание отъ родителитъ на
изтезанитъ деца.

Нека проклятието на цѣло
племе бжде единствената на-
града на продажния ренегатъ!

Всички се възмушаватъ

Въ Силистра излиза е-
динъ листъ, редактиранъ
отъ ренегата Петъръ Ди-
митровъ (който сега се каз-
ва Петре Димитриу).

Въ този пасквилъ се си-
пятъ най-гадни псувни про-
тивъ българското малцин-
ство отъ Добруджа и не се
пропуска случай да не се
уязви съседната държава.

Това мизерно поведение
е извикало възмущение
дори у националистичес-
кия вестникъ „Румъния де-
ла Маре“ отъ Констанца,
който съветва по малкия
си събратъ отъ Силистра:

„Да се предпазва отъ
лични „полемики“ (Н. Б.
кавичкитъ сж на „Р. дела
М.“, съ които иска да иро-
низиратъ вулгарнитъ нападки
на ренегата противъ собст-
вения си родъ) да актуа-
лизира и локализира до-
бруджанскитъ проблеми.
Висшата международна
политика нека остави за
други“.

Малко безгрижие!

Относно сключената конвен-
ция между румънското и тур-
ско правителства за изселва-
нето на турцитъ отъ Добруд-
жа, нашия Кола Чумети пише,
че се е направило огромна
грѣшка. Споредъ него, тази
конвенция трѣбвало да се
сключи съ България, тѣй като
българитъ отъ Румъния трѣ-
вало да се махнатъ и да и-
датъ отъ гдето сж дошли.

Господинъ Кола Чумети, до-
ри когато съветва г. г. минис-
три, пакъ лъже и заблуж-
дава; — „налошлитъ“ бълга-
ри да илатъ въ България?
Ние знаемъ, че г. Кола Чуме-
ти е дошелъ, той е пришеле-
ца, а не българитъ. Ако ли
пъкъ много-много се сѣрди,
на добъръ му частъ! Правъ му
пакъ безъ никакви... конвен-
ции!

ЕДИНЪ СПОМЕНЪ ЗА ИВАНЪ ВАЗОВЪ

Единъ свѣтълъ лжчъ о-
зарява моето юношество и
сгрѣва душата ми съ топли-
ца на най хубавия споменъ.
Бѣхъ ученикъ въ прогим-
назията. По съвършено ли-
ченъ починъ, тласканъ отъ
едно вдъхновено възхище-
ние написахъ писмо на на-
родния поетъ Иванъ Вазовъ.
Азъ никога нѣма да забра-
вя не изненадата, а замаята,
която ме хласна, когато ди-
ректора ме повика въ кан-
целарията и ми подаде ед-
но малко пликче, казвайки
ми нѣколко ласкави думи.
Пликчето съдържаше една
визитна картичка съ раз-
краченъ нервень почеркъ.
Великия гений на българ-
ския родъ отговаряше на
моето писмо.

Четѣхъ и препрочитахъ
десятки, стотици пѣти нѣ-
колкото редове, лѣгахъ и
ставахъ съ унеса по тѣхъ.
Така се бѣхъ промѣнилъ,
че родителитъ ме попитаха
що е съ мене. Открихъ имъ
причината. О, тогава на-
стъпи въ нашия домъ та-
къвъ празникъ, какъвто
може би, не ще ми вече
никога предложатъ бѣдни-
тъ дни. Въ очитъ на баща
ми, инѣче, резервиранъ ха-
рактеръ, пламна стихиятъ
ентузиазмъ, а майка ми

плака — бѣха сълзитъ на
най-чистата радостъ. Лику-
ваха всички въ къщи.

Петнадесетъ години се из-
минаха отъ смъртта на
Иванъ Вазовъ. Петнадесетъ
години една малка страна
е лишена отъ една истин-
ска душа, отъ едно сѣрдце,
което да бжде отзивчиво
на всѣка хубава проява, на
всѣки действителенъ под-
вигъ. Склопиха се очитъ,
които откриваха вътрешна-
та прелестъ на единъ на-
родъ и природнитъ хубо-
сти на родината му.

Когато посещавамъ тази
страна азъ чувствувамъ
празднатата, ноятъ зейна, за-
едно съ гроба край старин-
ната църква. Нѣма ни ед-
но сѣрдце, въ чийто удари
да чуешъ могущия гласъ
на своето племе, ни една
уста, която да каже две
топли думи, ни едни очи,
които да те помилватъ съ
насърдчителния погледъ на
великата творческа искре-
ностъ.

Затова и нѣма праздни-
ци като горния.

Дали и децата, възпита-
ни въ тѣзи години на ду-
ховна пустощъ, не могатъ
да празнуватъ, както насъ
нѣвга?..

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Националиститъ въ победенъ маршъ

Испанскитъ бунтовни-
ци сж заели града Толедо
и сж освободили ка-
детитъ, които отъ 2 ме-
сеца стоятъ затворени въ
крепостта Алказаръ. Кръга
около Мадридъ се
все повече и повече стѣ-
снѣ в а. Правителството
прави върховни усилия
за да защити столицата.

На северния фронтъ на-
ционалистическитъ вой-
ски сжщо така сж нане-
сли тежки поражения
надъ милиционеритъ. Гра-
да Билбао е билъ бом-
бардиранъ, правителстве-
ната флота е отишла да
го защитава и отъ океа-
на обстрелва бунтовни-
китъ позиции.

КУЛТА КЪМЪ КНИГАТА У НАШИТЪ СЕЛЯНИ

Черковния пѣвецъ Колю Христовъ отъ с. Кара-Сулари ни изпраща следното интересно съобщение:

„На 25 т. м. бѣхъ повиканъ влезано въ Армутлий. Когато стигнахъ въ селото съ голямо присърбие научихъ за смъртта на мѣстния жителъ Димитъръ Василевъ.

Поклония е билъ единъ отъ старитѣ български учители въ селото и дългогодишенъ общински кметъ. Преди да почина е заръчалъ да го опѣятъ български. Затова и бѣхъ поканенъ.

Когато трѣбваше да слагамъ ковчегъ въ гроба, приблизиха двама възрастни селянина и за моя най-голяма изненада сложиха подъ скръстнитѣ раце на мъртвеца една книга. Бѣше едно старо

Отечество.

На трапезата, нарочно седнахъ между двама старци. Запитахъ ги защо сложиха книгата. Едина ми отговори: даскала обичаше много да чете. Затѣжъ вчера тѣхнитѣ като влизатъ въ стаята му виждатъ го забуленъ съ „Добруджански гласъ“. Видигатъ вестника и какво да видятъ — той умрялъ... Сложихме книгата, която най-много обичаше, за да я чете и тамъ горе...“

Този случай красноречиво доказва какъвъ култъ къмъ книгата иматъ нашитѣ селяни. Бидейки понастоящемъ лишени отъ възможността да учатъ на майчиния си езикъ, лесно е да си обяснимъ каква горчива болка терзае душигъ имъ.

Кооперация „Афузъ-Али“ на работа

Отъ нѣколко дена е започнало усилено бране на грозде за износъ въ Полша, както бѣхме съобщили на времето. На 27 IX т. г. е потеглила първата пратка. За сега се изнася за странство само „Афузъ-Али“ и то по 1000 кгр., а червена разакия — за Букурещъ. Управнитѣ на кооперацията се надяватъ да изнесатъ до 50 вагона грозде. Изнесеното грозде за Полша се плаща по 10 лей кгр. франко лозето, а това за Букурещъ 10 лей, пренесено въ Букурещъ. Сжщата кооперация прави износъ на разни градинарски произведения за Черновицъ. Следъ 10–25 дена ще започне изнасянето и на други сортове грозде за Букурещъ.

УЖАСИТЪ НА гражданската война въ Испания

Гражданската война въ Испания продължава въ цѣлата страна. Предполагаме, че сънапредването на бунтовницитѣ правителството ще потърси начина на помирение, за да се запази страната отъ погроми и разорение, не се оправа. Отъ едната и другата страна вършенитѣ ужаси сж неописуеми.

Следъ падането на Толедо, правителстванитѣ войски избии нѣколко стоитѣ пленници. Не били пощадени децата.

Бунтовницитѣ съобщаватъ, че нападението противъ Мадридъ било добре подготвено и скоро щѣли да почнатъ офансива.

ни въ непримирителното му поведение. Полша още не се е опредѣлила. Цѣла Европа е въ очакване на събития, които никой не може да предвиди.

Единъ приютъ на здравето — гордостъ за града ни

Вечеръ, когато минешъ по улицъ „Режеле Каролъ“ отъ Базарджикъ на № 64, неволно погледа ти привлича една красива сграда, чийто прозорци отрейватъ галеща свѣтлина. Би казалъ, че е кокетната вила на човѣкъ съ рѣдкѣтъ вкусъ.

Заинтересованъ, съ изненада ще научишъ, че е лечебницата на г. д-ръ Божидаръ Янакевъ.

Отъ красивия входъ влизашъ въ чакалницъ: салонъ, чийто меки тонове и красива обстановка предлагатъ настроение, изключващо чувството на скука и нетърпение.

Младия лѣкаръ, съ енергиченъ видъ, вдѣхващъ пълно доверие, завършилъ въ Германия, където е и специализиралъ по електротерапия, съ готовностъ ме разведе изъ цѣлото помѣщение, давайки ми нужнитѣ обяснения.

Единъ апаратъ, по-скоро мебелъ по своя изященъ външенъ видъ, е най-новото постижение на лѣкуването съ електричество. Огълчавашъ ултра-квситѣ вълни то-и уредъ служи за сигурна и скорорезултатна борба съ заразителнитѣ (инфекциозни) болести съ остъръ (акутенъ) характеръ. Това малко чудовище е най-големия врагъ на усложненията при венерическитѣ заболявания. Неговото пристътае въ града ни е една неоценима придобивка. Бѣше ми разказанъ следния случай: довеждатъ жена, почти въ агония, контрактирала инфекция при раждането. Поради бабешки и лошѣ траатментѣ инфекцията взема катастрофални размѣри. Г-нъ Янакевъ самъ не е вѣрвалъ въ сигурността на излѣкуването. Но заради това и радостта му е била безкрайна, когато само следъ три нагрѣвания съ ултра-квситѣ вълни пациентката е била вече вънъ отъ всяка опасностъ.

Презъ експедитивния кабинетъ, снабденъ съ уреди и апарати отъ най-модерна изработка, влизаме въ стаята на рентгеновия апаратъ. Чисто, удобно и решително съ голяма отлика отъ другата.

Великолепна баня, ревнито приспособена за траатментъ съ минерални води, компенсирала далечнитѣ и скъпи курорти.

На втория етажъ е великолепното помѣщение съ кварцовата лампа. Подъ ултравиолетовитѣ лъчи тукъ подрастватъ благополучно се ражда на благотворното въздействие на слънчевата грейка и тогазъ, когато слънцето е отдавна залѣзло.

Въ страни е чудно красивия „плажъ“: въ рамката на гиздави колонни върху специално построена тераса (да се изключи влагата и хладъ на цимента) е посипанъ ситенъ пѣськъ, по който могатъ се прѣви на открито слънчеви бани.

Слизамъ наново долу. Наново хвърлямъ сетенъ погледъ върху художествената обстановка на този внушителенъ приютъ на здравето. И въ душата ми се заражда недоимностъ чувство на признателностъ къмъ виновника на тоя уникумъ въ нашия градъ, който наредъ съ безспорната гордостъ, която съставлява за насъ, може решително да се посочи, като поводъ за естетическа наслада и възпитание на художественъ вкусъ, тъй изящно хармонизиралъ безспорно полезното съ красивото

ИЗГУБЕНИ:

квитанции отъ Н. Лагара, федерала Кадрилатерулъ, бирничеството Стежарулъ и лична карта, всичкитѣ на името на Флора Миричюу. Който ги е намѣрилъ, да ги донесе въ редакцията на в-ка. Ще получи възнаграждение.

ЕДИНЪ СЛУЧАЙ

Доиде въ редакцията ни единъ старецъ, зачерняло лице и замѣтенъ отъ безкрайна болка погледъ.

Казва се Вълчанъ Николовъ, 71 годишенъ, отъ с. Владимирово, Килиакренски окръгъ.

Селскитѣ назачи претендирали отъ него 2 крѣни годишенъ хакъ, но му дѣлкали 6. На 16 отиватъ на нивата, където оралъ синъ му и безъ да губятъ много време му задигатъ плуга, занасяйки го въ жандармерийската секция.

Отига на 21 т. м. стареца да си иска плуга. Въ отговоръ на молбата му, фелдфебела Пѣла Димитриу го заваря въ една стая, изважда си ремъка и започва да го налага съ него де свърне. На три пѣти беззащитния старецъ е падналъ на земята, протича кръвъ отъ разбититѣ му гърди. Нищо, обаче, не омилостивило пазители на покой-

ствието, здравето и живота на селянитѣ.

Той налага, докато „душата му се наситила“.

Когато дѣдо Вълчанъ съблече дрѣхата си и ни показа насинелитѣ си меса, разбрахме, че съ малко не се наситила тази „душа“.

Положението въ Европа неспокойно

Заседанията на Лигата на народитѣ ставатъ при крайно натегната атмосфера. Испанския делегатъ протестира противъ подкрепата, която Италия, Германия и Португалия оказватъ на възстаницитѣ. Приемането на абисинската делегация въ заседанията изключва всѣка възможностъ Италия да вземе участие въ тѣхъ.

Германия заплашва Русия и насърчава Мусоли-

ИВАНЪ ВАЗОВЪ

На 22 септември т. г. еденъ цѣлъ народъ се поклонилъ предъ свѣтлата паметъ на своя великъ поетъ.

Миналото на българския народъ презъ последната епоха се бѣше отразило въ самия животъ на поета. Роденъ е на 27 юний 1850 г. въ градъ Сопотъ, разположенъ въ южнитѣ склонове на Стара планина, където прекарва юношеството си. На 15 годишна възраст той напуска своя роденъ градъ и отива въ Калюферъ, родното мѣсто на Христо Ботевъ. Тукъ става по-

мошникъ на баща му, даскалъ Ботѣ Петковъ. На следната година бива изпратенъ отъ баща си, Минчо Вазовъ, въ Пловдивъ, за да се учи въ тамошното класно училище. Още не завършилъ годината, се връща пакъ въ родния си градъ, за да стане търговецъ.

Но, гениалния момѣкъ, вмѣсто да пише смѣткитѣ на баща си, драккалъ стихове по коридитѣ на тефтеритѣ. Това не се поправило (на баща му и той често го укорявалъ, „че тази работа не храни“. Тогавъ насърчава отъ майка си,

която, разбрала поетичнитѣ дарби на своя синъ, започва да пише скритомъ.

Въ 1870 г. той публикува първото си стихотворение съ литературна стойностъ, „Борътъ“. Следъ година бива изпратенъ отъ домашни и роднини за Румѣния при чичо си Киро, за да му помага въ търговията. Стои известно време въ Олтеница, където изучава румѣнския езикъ и чете румѣнски писатели. Научавайки се за българскитѣ емигранти въ Браила, той се отзовава тамъ и заживѣва съ идентъ и приключенията на българскитѣ хжшове. По-късно този периодъ на своя животъ описва въ повестта „Немили-

недраги“ и въ драмата „Хжшове“. На следната година се връща пакъ въ България и постъпва учителъ въ Муштафа-паша. Но, младия учителъ, започналъ да декламира бунтовнически стихове на своитѣ ученици и да възбужда младитѣ духове, бива подозрѣтъ и напуска града.

Презъ време на Априлското въстание, въ 1876 г. взема живо участие въ своя роденъ градъ и следъ потушаването на бунта избѣгва въ Цариградъ и отъ тамъ отново въ Румѣния. Въ Букурещъ става секретаръ на Централния Революционенъ Комитетъ и живѣе въ голяма мизерия. Тукъ издава стихосбирката

си „Прѣпоречъ и Гусла“ и „Тжгитѣ на България“.

Презъ време на Освободителната война, 1877 г., бива на служба при Свишовския губернаторъ. Тамъ се запознава съ младия К. Величковъ и ставатъ нераздѣлни приятели.

Следъ освобождението Вазовъ заема известно време поста председателъ на Берковския сждъ. Презъ това време той развива най-плодотворната си творческа дейностъ. Тукъ написва безсмъртната си поема „Грамада“ и започва романа „Нова земя“. Интригитѣ започватъ противъ него и той напуска сжда, отзовавайки се въ Пловдивъ, радостно посрещнатъ отъ К. Величковъ.

БОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

НИЕ И ТЪ

зика между тях, отъ България и българитъ, отъ който на Румъния ис- нима. Тя сж бълга- ние сжщо — обща, потекло — всичко, е едно. Ние сме бл- токова, колкото сж и ония които жи- до на гата на Ца- българитъ, или въ столицы: Търно- слава, Плиска и пр. сме родени, таки- биле дъдитъ ни, а сме сега, и ще си за винаги българи. то да твърдимъ българи, наравно съ отъ България, меж- има известна рѣз- Тя е, че тѣ живѣ- България, а ние отъ предѣлитъ на то царство. Тя иматъ едни права жения, ние тукъ, общоевропейската ние сме сжсемъ други задължения. Пакъ българи — и тѣ и разлика между насъ сжсоставителитъ нитъ договори. Да- ни права, оставиха предѣлитъ на ру- та държава и ни ние сте българи, нски поданици. Въ държава ще живе- биде, ще имате сенията и правата румънския гражда- тѣ румънски произ- За гаранция ви ние помежду си договори за покрови-

телствуване на малцин- ствата. Съ ония българи отъвън границата нѣма да имате нищо общо. Тѣ от- говарятъ за тѣхнитъ дѣ- ла, а ние за вашитъ.

Така заживѣхме отъ 20 години. Бѣхме често нж- ти обвинявани въ работи, които не отговарятъ на действителността. От- хвърляхме ги. Прикачиха ни се всевъзможни невѣ- роятни случайности — все- ко напразно. Останахме си добри румънски граждани отъ български произходъ.

Напоследъкъ слушаме пакъ да ни нападатъ. Бл- гаритъ отъвън границата, въ България, правели то- ва и това на не знаемъ кого отъ България и че щѣло да се посегне на сж- ществуващи наши инсти- туции, ако въ България не станело това или онова. Ние сме казвали, сме зая- вявали високо и ясно, че сме българи, но въ работи- тѣ на България не мо- жемъ да се мѣсимъ, нито пѣкъ сме наклонни да по- зволимъ да се постѣга вър- ху нашитъ права, дадени ни въз основа на мирни- тѣ договори и тия за по- кровителствуване на мал- цинствата. Българи сме отъ, български произходъ, но сме румънски граждани съ права и задължения. Никой нѣма право да се мѣси въ нашитъ работи, да постѣга върху правата и задълженията ни, а най- малко върху сжществу- ющи наши институции.

Ам. Цвѣтковъ

Въ 1920 г. Българската Академия на наукитъ честву- ва 50 годишната му литера- турна дейност, заедно съ цѣ- лия български народъ.

На следната година (1921) на 22 септември великия поетъ почина внезапно, преди да довърши последната си драма „Престолътъ“. Съ съдѣнитъ на цѣлия български народъ бѣше изпратенъ до вѣчното му жи- лище срѣдъ българската сто- лица, край старинната църква „св. София“, където самъ по- желалъ да бѣде погребанъ.

Всичкитъ му литературни трудове сж събрани въ 28 тома и представляватъ едно безценно наследство, завеща- но като най-свиденъ даръ на бждинитъ поколения на бл- гарското племе.

-П. Д.

Данѣкъ върху наследството

Основниятъ принципъ, на който сж изградени всички за- конодателства, е принципътъ на близостта на родственитъ връзки между покойния и тия които по законътъ или по за- вѣщание сж повикани да го наследятъ: колкото е по-бли- зкътъ роднина наследникътъ на покойния, толкова е по ма- лѣкъ процента на облагането и обратното. Ако наследятъ децата или сѣпругътъ на по- койния едно наследство до 100.000 лей, процента на об- лагането е 3 на сто; при на- следство до 400.000 лей е 4 на сто; до 2.000.000 е 5 на сто и т. н., споредъ предста- вената таблица въ закона. Ако наследватъ внуцитъ — про- цента по горната таблица е: 3,5 на сто до 100.000 лей; 4,5 на сто до 400.000 лей; 5,5 на сто до 2.000.000 и т. н. Ако наследватъ правнуци — процента е: 4 на сто; 5 на сто; 6 на сто и т. н., споредъ горната таблица. Ако наследватъ родителитъ на по- койния, процента е: 5 на сто, 6 на сто 7 на сто и т. н. — Ако братъ наследва бра- тѣтъ си, или сестра сестра си, и обратно — процента е: 7 на сто; 8 на сто; 10 на сто. — Ако наследва внучка или внукъ отъ братъ или сестра вуйчо си, или чичо си и об- ратно, процента на облагане- то е: 10 на сто; 11 на сто; 13 на сто и т. н. Първитъ и втори братовчеди, както и другитъ роднини на покой- ния, включително, до шестия страничен поясъ плащатъ: 12 на сто; 13 на сто; 17 и т. н., а всички останали родни- ни на покойния въ странична —сѣребренна линия, както и роднинитъ отъ четвъртия по- ясъ нагоре по права линия, какъвто е пра-предѣлото — закона смѣта тия лица чужди на покойния и ги облага съ най-големъ процентъ: 16 на сто; 17 на сто; 20 на сто и т. н., процентъ който достига до 49 на сто при наследство до 400.000.000 лей. Примѣръ: умрѣлиятъ го наследватъ ли- ца, които нито сж го позна- вали или чували за него, нито той за тѣхъ.

Какъ става оценката на наследството?

Градскитъ и селскитъ не- движими имоти се оценяватъ по следния начинъ: за основа се взема прихода, върху кой- то е обложенъ имотътъ отъ ко- мисията по облагане и този приходъ се увеличава съ 10. Примѣръ: къщата е обложена върху приходъ отъ 10.000 лей годишно, или хектарътъ земя е обложенъ върху доходъ 600 лей годишно; къщата ще има стойностъ за [държавата 100.000 лей, а хектара земя — 6.000 лей. Обикновено, по- стройкитъ въ селата не сж об- ложени съ данѣкъ върху

сгради и не давайки никакъвъ доходъ, по който да се оп- редѣли тѣхната стойностъ, контролоритъ при облагане- то имъ съ ресимъ иматъ пред- видъ тѣхната реална стойностъ като сгради, а сжщо е при- оценката на живия и мъртвия инвентаръ, като закона изклю- чаватъ отъ облагане съ ре- симъ покжщията, ако тя не надминава 100.000 лей. Така щото, финансовитъ власти при облагането съ ресимъ на не- движимитъ имоти въ села и градове, които въ партидитъ на бирничествата сж обложе- ни съ поземленъ данѣкъ или данѣкъ върху сгради, сж о- граничени отъ закона да уве- личаватъ, или намаляватъ о- ценката на тия имоти при о- предѣлянето на ресима. Тако- ва увеличение, или намаление, тѣ могатъ да правятъ само по отношение на живия и мърт- вия инвентаръ, съобразно съ пазарнитъ цени, които сж сж- ществували въ момента на от- криването на наследството. Така оценено цѣлото наследство въ пари образуватъ наследствената маса, отъ която подлежи да се извадятъ следнитъ суми: разноси направени по поgre- бението, тия необходими за първата траурна година, до- казанитъ дългове чрезъ пис- менни документи и най-послед- една сума отъ 100.000 лей, като първа транша, която за- конна смѣта необлагаема. При- мѣръ: бащата следъ смъртта си оставя трима сина живи и два внука отъ покойния си синъ, оставя и едно наслед- ство, състояще се отъ: 140 хек- тара земя, къща въ село, 10 вола, петъ коня и една хар- манка — (машина) и 34.000 лей задължение по полици. Върху каква сума и какъ ще стане облагането?

Хектара нива е обложенъ съ 500 лей доходъ годишно, а 140 хектара ще иматъ го- дишенъ доходъ 70.000 лей. Увеличенъ до х о д а съ 10=700.000 лей. Това е стох- ността на земята. Къщата е оценена о т ъ финансовата властъ 50.000 лей, 10 вола — 30.000 лей; 5 коня — 20.000, плусъ машина харманка 60.000 лей, или всичко 860.000 лей. Отъ тази сума се изважда 10.000 лей за погребение и

трауръ, плусъ 34.000 лей за- дължение. Отъ останалото чи- сто наследство се вади сумата отъ 100.000 лей като необ- лагаема, остава следователно да се обложи сумата отъ 716.000 лей. Всѣки наслед- никъ трѣбва да заплати ре- симъ пропорционално съ ча- стѣта, която получава. Сумата отъ 716.000 лей ще се раз- дѣли на 4 равни части, ако всички получаватъ по равно, внуцитъ получатъ единъ дѣлъ. Всѣки дѣлъ е о т ъ 179.000 лей и ще се разде- ли групобо, споредъ таблица- та. Дѣлъ отъ 179.000 лей съ- държа: веднажъ 100.000 лей облагаема съ 3 на сто и о- статъка отъ 79.000 лей обла- гаема съ 4 на сто, тѣй като тази сума влиза въ втората група, тоестъ, между 100.000 и 400.000 лей, която група се облага съ 4 на сто кога- то наследватъ децата на по- койния, или ресима на този дѣлъ ще бѣде 3.000 лей плусъ 3.160=6160.

Всѣки внукъ ще получи по 89.500 лей, сума която ще се обложи съ 3,5 на сто или равно на 3132.50 лей.

Следователно, тримата сина ще платятъ 18.480 лей, а два- мата внука по 3132.50 или всичко 6265 лей — или ре- сима на всичкитъ наследници ще бѣде равенъ на 24.745 лей.

Законътъ освобождава отъ плащането на ресимъ всѣко земеделско стопанство до 10 хектара и къща най-много съ 3 стаи и всички земеделски постройки, макъръ и това зе- медѣлско стопанство да стру- ва по-вече отъ 100.000 лей.

Декларацията за облагане пуелъ финансовитъ власти се дава въ срокъ до 5 месеца отъ смъртта. Неподалитъ де- кларации на време наследни- ци, подлежатъ на глоба.

Покойния ако не е прите- жавалъ повече отъ 5 хект. земя и ако той е билъ по професия земеделецъ, него- витъ наследници не сж длъжни да п о д а в а т ъ декларация: съответнитъ кме- тове съобщаватъ по длъж- ностъ за откритото наслед- ство.

За опредѣления ресимъ, те- че 5 на сто годишна лихва до окончателното му изплащане.

P:O:R:Z:O:L:!

Земеделци, не застѣвайте зимницитъ си преди да упо- трѣбите **порзолъ** — лѣкарство противъ главнята. **Порзолъ** предназнача зърното отъ зараза и увели- чаватъ производството.

Употрѣбява се 100-150 гр. за 100 кг. зимница.

За проданъ при **НИКОЛА ОВЧАРОВЪ**

Базарджикъ, ханъ „Джамадинъ“ и въ кафенето на Георги Радевъ (Жорьо)

По бѣлия свѣтъ

ОБНОСКИТЪ СЪЗДАВАТЪ ЧОВѢКА

Подъ влиянието на много съвременни възпитателни системи днес и английското училище е претърпѣло доста измѣненіи. Висшѣтѣ училища сж достъпни и за беднитѣ деца. Борбата за по-голѣми успѣхи въ живота извика въ Англия и съревнованието между парчето хартия диплома и специалното образование. Не е достатъчно вече нѣкой да заема високъ постъ или да произхожда отъ висши сръди. Той трѣбва самъ да си извоюва лично мѣсто въ обществото. Той трѣбва самъ да заслужи опоза внимание, което му се следва. Нанстина, английската аристокрация е запазила своя нѣкогашенъ външенъ блѣсъкъ, но все пакъ тя е изгубила онова историческо значение, което порано имаше въ общественя животъ на Англия. Синътъ на лорда или нѣкой другъ английски аристократъ може да служи като блѣкавъ декоръ на коннитѣ състезания и поблловѣтѣ. Обаче ако иска да се лансира и да създаде нѣщо трѣбва самъ да се залови на работа въ услуга на страната

ПРИНЦИПЪТЪ ЗА ПОДБОРА НА НАЙ-ДОБРОТО

Наприм, днесъ изабрането на английскитѣ държавни чиновници става по единъ много строгъ и обективенъ начинъ. Самонѣй голѣмитѣ и най-добре подготвенитѣ хора се приематъ на държавна служба. Дума не може да става за каквото и да била протекция или привилегии по известни класи. Затова английскитѣ държавници и чиновници сж едни отъ най-добритѣ на свѣта.

Макаръ че Англия не е толкова преситена съ интелектуалци както Франция и Германия, все пакъ условията за успѣхи въ живота и за блѣскава кариера на интелектуалцитѣ сж ограничени въ Англия. Често въ Лондонъ звѣни докторъ съ чанта на ржка и пита, дали нѣмате нужда отъ лѣкарска помощ! Между полицайтѣ на Лондонъ има хора съ „оксфордски акцентъ“ т. е. такива, които сж свършили университета на Оксфордъ.

Английскитѣ училища се приспособяватъ къмъ духа на времето. Да се добие днесъ диплома отъ университета въ Англия се изисква много трудъ.

УЧИТЕЛИ КОИТО ИГРАЯТЪ СЪ ДЕЦАТА

Макаръ че ежегодно се правятъ много реформи въ английскитѣ училища, все пакъ тѣ пазятъ нѣкои много хубави традиции отъ миналото. Отношенията между учители и ученици сж най-другарски, най-сърдечни. Никой английски учител нѣма смѣлостта да се държи като бабаитинъ предъ децата само за това, че той е знаялъ повече отъ тѣхъ.

Презъ време на часа по музика не се учикато въ консерватория. Въ класната стая владѣе истински адъ. Нанстина, децата държатъ музикални инструменти въ ржцетѣ си, но тия инструменти сж отъ китга или дърво. Учителитѣ имъ обясняватъ ккъ да си служатъ съ тия инструменти. Така детето първо си служи съ играчката инструментъ и по-късно му се дава истинския музикаленъ инструментъ.

Изглежда, че играта е най-важниятъ методъ за възпитание въ Англия.

„ВѢСТИ“

— Изъ селата разни агенти - провокатори разпространяватъ м е ж д у мѣстното население най-тревожни слухове: че „ще има ново изземване на земи“, че „ще дойдатъ на властъ хора, които нѣма да толериратъ повече малцинствата“ и пр.

Въ ролята на такива агенти - провокатори сж влизали и нѣкои даскали.

Държимъ да привлечемъ вниманието на съответнитѣ власти върху тия осждителни случаи.

Защо се налива още отчаяние и въ безъ това тѣй изтерзаната душа на единъ миролюбивъ и лояленъ народъ?..

— Отъ с. Алфатаръ, силстренско, ни съобщаватъ, че д мъртвитѣ сж биле задържани да плащатъ за...

селскитѣ пазачи, които сж биле колонисти.

А отъ с. Гурково ни пишатъ за бирнически залуци. За такива ни пишатъ отъ всички страни. Нали има малко берекетъ тази година!..

— Инженеръ - агрономъ г. Иванъ Македонски, обласенъ агрономъ отъ Кара Омеръ, е премѣстенъ „въ интереса на службата“ чакъ на другия край на Кралството.

Г-нъ Македонски е българинъ отъ Бесарабия и се държеше много добре съ населението.

— Въ с. Перифакъ е извършенъ обиръ въ стопанството на Злати Паскалевъ. Разбита била мага-

зията и задигнати човали съ храна.

Води се следствие.

— Получихме едно много хубаво писмо, подписано отъ група млади българи отъ селата Денчилеръ, Бургушли и Тошлъкъ, окржгъ Четатя Алба, Бесарабия.

Нашитѣ заддунавски братя ни изразяватъ съ прости, но тѣй искрени, тѣй горещи думи своитѣ чувства на солидарностъ и душевно единение.

И тѣ искатъ български книги и буквари, за да научатъ да четатъ и пишатъ на майчиния си езикъ.

Сладкъ копнежъ, но тѣй е чуждъ на тия, които могатъ да направятъ да бжде реализирани!..

— Въ Каварна е назначенъ за пръвъ пжтъ ветеринаренъ лекаръ. Дали ще спратъ, обаче, епидемиятѣ по добитѣка, които съсипватъ скотовѣдството по крайбрѣжието?

— На 27 септемварий т. г. мѣстния спортенъ клубъ „Глория В. К. Ф. Р.“ се е състезавалъ въ Галацъ съ тима на тамкашния сп. кл. „Хермесъ“. Резултата е билъ 3:1 за „Глория В. К. Ф. Р.“

Много хубаво впечатление е направилъ на нашитѣ играчи галацкия жителъ г. Михаилъ Ангеловъ, който ги е приелъ най-радушно, давайки имъ обѣдъ и развеждайки ги изъ града.

Хвали, трижъ хвала на подобни българи!

Собственикъ, отъ редакторъ Я. х. Яневъ

Rulmentii

Vă asigură recolta!

ORICE RULAMENT PENTRU AUTOMOBILE, TRACTOARE ŞI INDUSTRII MARCA FAG ŞI TIMKEN GASIȚI LA DEPOZITARUL PENTRU BAZARGIC

STEFAN P. SMOKOFF

STR. „I. G. DUCĂ“ 44

Съобщавамъ на всички индустриалци, земедѣлци, притежатели на мотори, трактори, харманки и др. машини, че имамъ представителството на най-прочутитѣ лагери (rulmenți) на фабрицитѣ „FAG“ и „TIMKEN“, които ще намѣрите постоянно на депозитъ въ магазина ми, при най-износни цени и условия.

СТ. П. СМОКОВЪ

Ул. „I. G. DUCĂ“ 44 — Базарджикъ

НОВООТКРИТИЯ МАГАЗИНЪ НА РУСИ ИВ. УЗУНОВЪ

Ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 8
[срещу магазинъ „ТЕКСТИЛАНА“]

е снабденъ съ най-отбрани артиколи

СТЪКЛАРИЯ	за
ПОРЦЕЛАНЪ	обзавеждане
ФАЯНСЪ	на
ЕМАИЛЪ	домакинството

Сервизи и прибори за чай, кафе и напитки отъ най-прочутитѣ фабрики

ГАРНИТУРИ ОТЪ АЛПАКА — НАЙ-РАЗНООБРАНИ ВИДОВЕ

Посетете магазина, за да се уверите, че най-ефтини цени ще намѣрите

при РУСИ ИВ. УЗУНОВЪ

ЗЕМЕДѢЛЦИ!

ЛЕКУВАЙТЕ ЗИМНИЦИТЪ СИ СЪ ЧИСТЪ

АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ

НАЙ-ЕФТИНОТО И СИГУРНО СРѢДСТВО противъ ГЛАВНАТА

НА ЦЕНИ ИЗНОСНИ

при **ДРАГНИ КОСТАНТИНОВЪ**

BAZARGIC — PIAȚA PĂCEI 3

[ШАДЪРФАНСКИЯ ПЛОЩАДЪ]

купувамъ:

1). Облигации отъ Българско „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитѣ заемни, акции отъ банка „Калиа“ и „Виторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осигуровъ, „НАЦИОНАЛНО“ Базарджикъ

